

ONLINE BOUVIERSUPPORTERS MAGAZINE

Nummer 19 – April 2011

WIE VOND ER EEN NIEUW THUIS IN APRIL?

Spike

Whiskey

Eros

Angel

Voorwoord

Alweer een maand voorbij, en wat voor een. We moeten eerlijk bekennen dat ook wij volop van het weer en de feestdagen genoten hebben. Heerlijk!

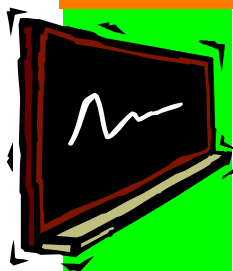
We hebben ons in de afgelopen maand wat vrijheid veroorloofd. Door middel van vakantie of gewoon even wat vaker aan jezelf denken in de tuin of directe omgeving. Heerlijk aan de waterkant zitten en vervolgens weer je auto en huis van top tot teen schoon kunnen boenen omdat ook de boeven weer volop genieten van het baggerweer (boeventaal voor water + zand = bagger). Maar: who cares?

Neo gaat voorspoedig. Wat genieten wij allemaal van zijn herstel en vooruitgang. Het is ontroerend. Ook het contact met zijn vorige baasjes wordt door ons erg gewaardeerd en kan ook ontroerend zijn. En het contact met de 'eventuele' nieuwe baasjes ('eventuele' omdat we onze schoenen opeten als deze adoptie niet doorgaat) is ook bijzonder en mooi om mee te maken. En wat geweldig dat Bert Smallenbroek hen kan begeleiden in het proces naar de nieuwe huishond Neo toe! Super ..

Er diende zich nog een andere uitdaging aan. Voor iemand te zoeken naar een zo perfect mogelijke bouvier die zich zo perfect mogelijk gedraagt bij zijn nieuwe baasje. En waar hij of zij ook nog een speciale taak toebedeeld krijgt. De zo perfect mogelijke bouvier is gevonden. Eigenlijk meteen al. Als het goed is (we horen dit na het verschijnen van dit Magazine) en het nieuwe baasje akkoord gaat, gaat deze bouvier vanaf komende week in opleiding. En zal hij of zij na een aantal weken intensieve opleiding (ook hier weer samen met de nieuwe baas) zijn of haar intrek nemen en zijn of haar speciale taak mogen verrichten. We hebben het hier natuurlijk wel weer over een bouvier die op zoek moest naar een nieuw thuis. Zo zie je maar, wat een herplaatser nog allemaal kan betekenen! Eentje die een mooie combinatie van werk- en huishond in de praktijk kan brengen!

Kortom: we gaan lekker! We hebben een wat minder leuke periode achter de rug maar nu staan alle signalen weer op groen en we gaan als een tierelier. We merken ook dat we steeds meer kunnen (gaan) betekenen op het gebied van het voorkomen van herplaatsingen. Door baasjes en boeven te begeleiden. Door bijvoorbeeld de Boevenklassen te organiseren (waar we ons weer heel erg op verheugen). Dat leidt er toe dat we op het moment van het verschijnen van dit Magazine voor het eerst in ons bestaan geen herplaatsbouvier (helaas nog wel asielbouviërs) meer beschikbaar hebben ... Helpen we onze eigen 'core business' om zeep? Nee hoor, we doen precies wat we moeten doen: bouviërs (en hun baasjes) supporten. Op elke mogelijke manier.

De Bouviërsupporters

Boevenklas 14 mei 2011

Aaah, we verheugen ons nou alweer op zaterdag 14 mei a.s.! Waarom? Nou, vanwege de Boevenklas natuurlijk! In de eerste plaats omdat er dan weer zoveel boeven bij elkaar zijn. In de tweede plaats omdat Bert Smallenbroek van Kynologie Kolham dan weer kan laten zien hoe snel je het gedrag van een bouvier (hond) kunt beïnvloeden met de juiste timing en het juiste hulpmiddel en door consequent handelen .... Wij hebben er al vaker van mogen genieten, live kunnen zien en ervaren hoe snel er iets mogelijk is. Zoals bijvoorbeeld met Neo, die toch wel een hele grote uitdaging vormde. Moet je kijken hoe snel die op de rails staat ... Die eye-openers kunnen we anderen ook, vandaar dat wij ons weer enorm verheugen op de komende Boevenklas. Bovendien is Aniek Schipper van Dierenkliniek De Watermolen uit Haaksbergen ook een geweldige toegevoegde waarde aan de Boevenklas. Voor die zeldzame gevallen waarbij gedragsveranderingen alleen gaan werken als de training wordt ondersteund door medicijnen. Altijd goed om te weten dat in bepaalde gevallen medicatie onmisbaar is. En dat het mogelijk is!

Als het weer daarbij ook nog eens net zo meewerkt als in de afgelopen periode, dan hebben we helemaal niks te klagen. Doen we sowieso niet trouwens .. de omgeving is prachtig, de spontane medewerking van iedereen die deze Boevenklassen zo enthousiast en gemotiveerd begeleiden en ondersteunen wordt bijzonder gewaardeerd en dat is al meer dan genoeg om ons niet te laten klagen.

Na het verzenden van de uitnodiging kwamen de diverse aanmeldingen al snel binnen. De beide klassen ('s morgens 1 en 's middags nummer 2) zitten vol.

We vragen de deelnemers om ons vooraf te informeren met betrekking tot de specifieke problematiek waar zij tegen aan lopen met hun bouvier. Opvallend is dat de meeste deelnemende bouviërs (en hier en daar een poedel ;-p) in de leeftijd zitten tussen 1 - 2 jaar (puberteit) en dat uitvallen naar andere honden een hot issue is.

Vooruitlopend op de Boevenklas willen wij hier graag in algemene zin al wat over toelichten. Het uitvallen naar andere honden is een 'natuurlijk' proces. Het hoort bij het volwassen en onafhankelijk worden. Op het forum kwam de vraag ook aan de orde: mijn bouvier, die altijd met elke hond leuk speelde, begint zomaar van zich af te brommen. Moet ik hem laten castreren? We hebben op het forum al aangegeven dat we graag in dit Magazine meer vertellen over de puberteit van honden en het daarmee samenhangende gedrag. En de reactie van je omgeving. We denken dat het artikel een feest van herkenning zal zijn ...

Tijdens de Boevenklas komt dit fenomeen ook zonder meer aan de orde. En laat Bert jou ervaren hoe je dit gedrag in goede banen kunt leiden door de juiste begeleiding en signalen. Ook de andere problemen die worden aangemeld, zullen aan de orde komen.

Zoals gezegd, wij verheugen ons er enorm op! En voor de deelnemende boevenbaasjes is het waarschijnlijk erg prettig te weten dat zij niet de enigen zijn die tegen een bepaalde problematiek aan lopen!

Puberteit

Krijg je dat .... Je hebt al geruime tijd heerlijk genoten van en met je puppy. Heerlijk beestje, precies wat je wilde, een enorme knuffelkont en altijd zo heerlijk aan het spelen met andere hondjes in het park en in het bos. Wandelingen waren heerlijk relaxt en er werd volop van genoten door baas en bouvier. En ineens ... loop je daar samen met jouw puppy die ongemerkt een puber is geworden in datzelfde park of bos, met diezelfde andere hondjes waar hij altijd zo ongelooflijk leuk mee speelde en de 'vlam slaat in de pan'. Hij zoekt ruzie met de andere honden .... Of hij durft ineens niks meer met andere honden! En terwijl hij eerder altijd zo blij kwam aanhuppelen als je hem riep, nu lijkt het wel of hij totaal niet wil weten dat jij er ook nog bent. Niks heeft effect ... Je leuke puppy heeft even maling aan jou en je staat met de handen in het haar. En ineens begint je allerliefste puppy, die altijd zo blij het bezoek begroette, te blaffen als de deurbel gaat ... hij of zij wil je bezoek niet eens meer in huis toelaten! Of hij of zij kruipt weg in een hoekje. De mensen die je altijd tegen kwam tijdens je wandelingen met hondjes waar lekker mee gespeeld werd, het bezoek dat altijd welkom was, melden je ter verhoging van de feestvreugde ook nog eens dat je een 'rothond' hebt. En of je die even uit de buurt wilt houden .... Heb je ook een rothond? Nee hoor, wel een pokkenpuber. En nu is het zaak om deze pokkenpuber zo goed te begeleiden dat het straks een wereldhond is!

Kortom: je allerliefste puppy is geen puppy meer ... het is een puber! Welkom in de puberteit van je hond!

De puberteit vindt zo tussen de 6^e en 18^e maand plaats, afhankelijk van het ras. Bij grotere rassen komt de puberteit vaak wat later. In de puberteit vinden duidelijke gedragsveranderingen plaats, die worden veroorzaakt door de hormonale veranderingen. En door de leuke en minder leuke dingen die hij of zij in het nog korte leventje ervaren heeft.

Bij reuen wordt het hormoon testosteron aangemaakt. Ze worden geslachtsrijp en vertonen mannelijker gedrag. De poot wordt opgetild bij het plassen en de geurvlagen worden uitgezet: door kleine plasjes overal te doen wordt het territorium afgebakend. Soms wordt na een kleine plas met de poten over de grond geschraapt. Een kleine plas wordt een grote gebeurtenis: moet je mij eens even zien! De reu kan krachtmetingen aangaan met andere reuen, of zijn territorium gaan verdedigen. Daar valt zijn (jouw) huis ook onder.

In de puberteit worden teefjes voor het eerst loops. Bij sommigen komt dat al met 6 maanden, bij andere teefjes rond de leeftijd van een jaar. Daarna kan een teef compleet ander gedrag vertonen. Ze kan feller zijn naar andere honden als ze er nog niet aan toe is om gedekt te worden of haar territorium (haar en dus jouw huis) gaan verdedigen. Of ze wil alleen maar naar andere reuen toe (meestal van de 10de tot de 14de dag) om gedekt te worden, want de genen moeten toch doorgegeven worden. Sorry baas: je bent even niet interessant.

Het kan ook zijn dat de hond angstiger / onzekerder wordt. Je bouvier heeft geen idee wat hij of zij moet doen met de hormonale verandering in zijn of haar lijf ....

Als de hond zeker is van zich zelf dan kan de hond onafhankelijker worden. Het is belangrijk dat hij of zij zelfstandig leert te functioneren in de maatschappij. Deze fase hoort er gewoon bij. Sommige baasjes stoppen in deze periode met de cursus of opvoeding omdat 'er geen land te bezeilen valt' met hun hond. Bovendien werkt de omgeving ook niet altijd even prettig mee. Je hoort te pas en te onpas dat je een heel vervelende hond hebt ... Juist in deze periode moet je doorzetten, juist ook in de omgeving die het als vervelend ervaart! Dan laat je mensen zien dat je hard werkt om het gedrag van je hond onder controle te krijgen, en dat de factor (puber)tijd een belangrijke rol gaat spelen.

En nu?

Mag je aan de bak. In deze periode is het ongelooflijk belangrijk een consequente leider te zijn voor jouw bouvier. Om hem of haar goed door de puberteit te loodsen. Houd je je bouvier goed, duidelijk en eerlijk aan jouw regels, dan zal je na de puberteit een heel fijne kameraad hebben bij wie het gedrag alleen nog maar 'onderhouden' hoeft te worden.

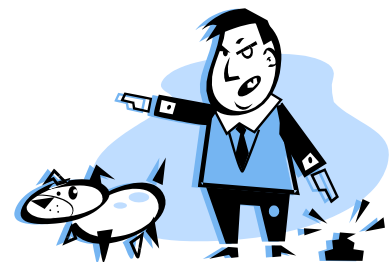

De puberende bouvier verkent zijn grenzen. Vooral zijn of haar roedelleider zal hij of zij flink gaan uitproberen om te kijken hoe ver hij of zij met je gaan kan. Grenzen stellen is nog maar het begin, grenzen behouden is de kunst en niet altijd eenvoudig. De mogelijkheid bestaat dat de bouvier juist in deze fase ervaringen opdoet die (flinke) angstreacties kunnen veroorzaken. Het is daarom belangrijk consequent te zijn. Ongewenst gedrag zoals het ruzie zoeken met andere honden, wordt niet toegestaan: ja is ja en nee is nee. In sommige gevallen kun je het gedrag van je puber beter negeren. En de puber met lekkers of leuks verleiden tot gewenst gedrag.

Het waarom van pubergedrag

Een puberende bouvier die een goede band heeft opgebouwd met zijn of haar roedelleider, zal in de puberteit flink uitpakken. Deze bouvier voelt zich zo veilig en in een vertrouwde omgeving, dat hij of zij heel veel aandurft. Hij of zij blaakt van het (zelf-)vertrouwen. Bovendien is het juist bij een heel sterke band tussen opvoeder en puber onvermijdelijk dat de bouvier zich behoorlijk gaat afzetten tegen zijn of haar baas. Puberteit is namelijk niks anders dan de weg naar onafhankelijkheid en zelfstandigheid. Is er onduidelijkheid in leiding, rangorde, regels, etc. dan is dit probleem vele malen groter. Want deze puber weet dat je te manipuleren bent en zal daar zeer zeker GEBRUIK van maken. Een hond kent geen misbruik, hij / zij zal alles doen om de kans van overleven zo groot mogelijk te maken.

Een puberende bouvier doet dingen, ingegeven door de hormonale huishouding, om te kijken welke reactie hij of zij daarop terug krijgt van zijn omgeving. Het gedrag kan een beloning of een correctie opleveren. De enige manier om te kunnen bepalen wat er allemaal mogelijk is, is om dingen uit te proberen: ervaring op te doen. Een gebalanceerde opvoeding in deze periode zal een volwassen gebalanceerde bouvier voortbrengen.

De correcties en beloningen vormen de grenzen. Het leert de bouvier functioneren in de maatschappij. Soms 'weet' een puberende bouvier heus wel dat bepaald gedrag hem of haar op een correctie komt te staan. Maar hij of zij vertoont dat gedrag toch. Om te kijken of hij of zij er deze keer niet toch wat meer mee kan bereiken. Consequent zijn is dus erg belangrijk.

Een hond wordt in deze tijd harder voor zichzelf, leert meer incasseren en als hij of zij daarbij ervaart dat grenzen te verleggen zijn, zal hij of zij dat niet nalaten. OVERLEVINGSDRANG.

Alles wat de puberende bouvier aan ongewenst gedrag heeft, waarop hij of zij niet wordt gecorrigeerd, zal door hem of haar worden ervaren als een trapje hoger op de ladder van de rangorde. Als het de bouvier wordt toegelaten dat hij of zij mag bepalen of iemand überhaupt jouw huis binnen mag komen, wordt daarmee aangegeven dat hij of zij feitelijk de roedelleider is en niet jij. Dat valt op latere leeftijd misschien nog wel te corrigeren, maar als je het nu goed aanpakt is de rolverdeling meteen duidelijk.

Niet alleen naar de mens maar vooral ook naar andere honden toe zal je puberende bouvier zich van zijn of haar 'beste' kant laten zien. De puber heeft het ook hier nodig om zijn of haar grenzen te verkennen. Hoe ga ik om met andere honden? Wat is mijn plekje daar? Hoever kan ik gaan?

In het meest ideale geval waarin de bouvier veel in contact komt met andere honden, kunnen de honden onderling prima aangeven wat hun grenzen zijn. De andere honden zullen de puberende bouvier corrigeren als hun grenzen bereikt zijn en kunnen dat in veel gevallen vele malen duidelijker aangeven dan de mens dat doet. Het levert alleen wel wat lawaai en onrust op, en daar kan niet iedereen goed mee omgaan. Als de baas van de andere hond het niet prettig vindt dat zijn hond wordt gebruikt als testhond, moet je jouw hond ook niet dat conflict aan laten gaan.

Zit jij met jouw puberende bouvier in een omgeving waarin het onderling laten bepalen van de plaats en rangorde niet wordt gewaardeerd, dan moet jij als baas ingrijpen. De eerste keer, als je bouvier zomaar ineens in de puberteit zit, kun je worden verrast door de uitval. Je kent dit gedrag tenslotte nog niet van hem of haar. Als het goed is, leer je nu wel de signalen te herkennen bij jouw puber en kun je hem 'preventief' sturen. Je voorkomt dat hij of zij uitvalt naar andere honden. Laat zien dat jij de roedelleider bent die dit gedrag naar andere honden niet tolereert.

Wat te doen met pubergedrag?

Als pup heeft je bouvier bepaalde regels meegekregen, waar alle gezinsleden zich aan dienen te houden. Houd je daar in de puberteit strak aan! Is er een gezinslid dat zich niet aan de regels houdt, dan zal de bouvier hem of haar opzoeken omdat hij of zij weet dat hij daar zijn of haar gang kan gaan: dit is persoonsgebonden gedrag.

Als roedelleider bepaal jij waar je bouvier zijn of haar behoefte doet. Een aangelijnde bouvier hoeft niet overal zijn vlag uit te zetten, dat bepaal jij. Daarmee voorkom je ook dat je je bouvier zichzelf belangrijk gaat maken in de buurt. Loop je eigen route, maar verander deze ook regelmatig zodat jij bepaalt wat er wordt gedaan, wanneer en waar naar toe.

Alles wat je in deze puberteit in je bouvier en zijn of haar gedrag investeert, krijg je tijdens de volwassenheid dubbel en dwars terug. Omdat je dan een bouvier hebt die weet wie zijn roedelleider is, goed luistert en zich houdt aan de door jou gestelde regels. Zodoende krijg je een bouvier die bij jou en in jouw situatie past. Neem de tijd om iedere dag met je bouvier een aantal vaste onderdelen te trainen. Beloon gewenst gedrag, en corrigeer ongewenst gedrag. En wees daar heel consequent in. Soms is het beter om bepaald gedrag te negeren, als corrigeren of belonen niet werkt. En: wees niet altijd boos op je puber, hoe moeilijk dat soms ook kan zijn. Hij of zij is ook nog steeds een leuke lieve hond, die samen met jou door deze periode heen moet.

Geef je hond in huis opdrachten zoals bijvoorbeeld boodschappen binnen brengen, hardhout voor de kachel naar binnen brengen, vuilnis mee naar de container brengen, bal apporteren, etc.. Bedenk dingen die hiervoor in jouw situatie geschikt zijn.

Castreren (weghalen) of steriliseren (onklaar maken)?

Er is veel discussie over het castreren van een hond (inderdaad, ook een teefje wordt gecastreerd), als er geen medische gronden voor zijn. Er zijn mensen die heel bewust kiezen voor de castratie of sterilisatie. En er zijn mensen die faliekant tegen zijn. We laten de medische of praktische overwegingen bij een castratie hier achterwege en richten ons op de invloed van de castratie op het pubergedrag.

Een teefje kan na de castratie qua gedrag nog scherper en feller worden. Het gedrag van een teefje 'vermannelijkt' na het beïnvloeden van de hormoonhuishouding door de castratie. Juist bij teefjes met een pittig, dominant karakter is het verstandiger om haar niet te laten castreren!

Wanneer een reu op jonge leeftijd wordt gecastreerd, voordat hij 'ongewenst' gedrag begint te vertonen (uitzetten van geurvlaggen, aangaan van conflicten met andere reuen) zal hij dit gedrag ook in de puberteit hoogstwaarschijnlijk niet gaan ontwikkelen. Je bent dan bepaald ongewenst gedrag voor. Maar: een onzekere reu die wordt gecastreerd, kan na de castratie dermate onzeker en angstig worden dat hij (als dit niet goed begeleid wordt) een angstagressie ontwikkelt. Het gedrag van een reu 'vervrouwelijkt' na het beïnvloeden van de hormoonhuishouding door castratie.

Wordt er gekozen voor castratie van de jonge puber, dan is dat een puur medische ingreep. Het blijft noodzaak om het gedrag van de jongvolwassen bouvier goed te begeleiden. Ook de gecastreerde jongeling zal zijn of haar plek in de maatschappij, afgebakend met duidelijke grenzen en het duidelijk aangeven van gewenst en / of ongewenst gedrag, samen met de baas moeten vinden. Castratie is dus geen wondermiddel, hoogstens een hulpmiddel!

Tot slot

Nog even ter geruststelling: de puberteit gaat voorbij! En wie in de puberteit veel tijd, energie en input in de puberende bouvier heeft gestoken, heeft na de puberteit een geweldig uitgebalanceerde hond in huis!

Waarom onze hond of kat zichzelf krabt

Komt je hond zichzelf regelmatig aan je bedrand 'krabben'? En wrijft je kat zich steeds tegen de muur aan? Huisdieren kunnen om allerlei redenen jeuk hebben.

- 1) Huisdieren die zichzelf te pletter krabben, hebben in de meeste gevallen gewoon vlooiën. Om dit te voorkomen zijn er genoeg middeltjes om hier preventief mee om te gaan. Je hond of kat zal je daar zeer dankbaar voor zijn. En ... ook zelf kan je een huis met vlooiën wel missen.
- 2) Niet alleen vlooiën kunnen voor verschrikkelijke jeuk zorgen. Ook teken zijn soms een ware plaag. De huidirritatie lijkt een beetje op die van de vlooiën. Wees er op tijd bij want door het krabben kan je huisdier zichzelf verwonden. Een bezoekje aan de dierenarts is dan zeker een must.
- 3) Net als wij zijn ook sommige dieren allergisch voor een bepaalde stof: pollen, stof, schimmels,... De allergie kan allerlei plekken op de huid veroorzaken. Bij een allergie is het belangrijk om de oorzaak aan te pakken. Licht er te veel stof in huis? Maak dan vaker schoon en verlucht regelmatig. Zijn het de pollen? Dan sluit je tijdens die periode beter ramen en deuren. Voor allergieën hebben de dierenartsen in elk geval ook goede middeltjes die de irritaties meteen oplossen.
- 4) Je hond of kat heeft misschien te maken met een voedselallergie. Geef je je huisdier pas een nieuw soort voeding en heeft hij last van zijn huid? Dan is het goed mogelijk dat hij de nieuwe voeding niet verdraagt. Probeer andere voeding uit en zie welk merk het best bij je huisdier past.
- 5) Soms komen huisdieren ook in aanraking met een product dat ze moeilijk verdragen, bijvoorbeeld een crème of wasmiddel. In dit geval is het net iets moeilijker om te ontdekken waar die huidirritatie precies vandaan komt. Heeft je dier erge jeuk, dan is een bezoek aan de dierenarts sowieso de beste oplossing.

bron: MF

Neo

Zoals jullie in ons vorige Magazine hebben kunnen lezen, heeft Bert Smallenbroek van Kynologie Kolham zich op ons verzoek, maar ook dat van de vorige eigenaren, ontfermd over Neo. De jongen was ernstig in de war en redelijk overstuurd van allerlei indrukken die hij in zijn eentje buiten aan de lijn moest zien te verwerken. Het was duidelijk te veel gevraagd.

Neo werd meegenomen en werd ondergebracht in een veilige, beschermde omgeving. In deze omgeving kon Neo eindelijk alles loslaten en zich overgeven aan de leiding die hem werd gegeven. Neo kon letterlijk al zijn zorgen uit poten geven, en die kans nam hij met alle poten aan. Veel sneller dan verwacht kwam de ommekeer. Van een gestreste, onvoorspelbare bouvier veranderde hij in een stoere, trotse, speelse, mensgerichte en ongelooflijk enthousiaste jongeman. Wat zijn wij met zijn allen ontroerd geweest ....

De training kon dus ook veel sneller dan verwacht worden aangegaan. Het enthousiasme van Neo en zijn grote behoefte om met de mens samen te werken maakten dat de training ook al heel snel vorderde. Neo was meer dan bereid de mens te volgen en te gehoorzamen. Op enig moment dacht je bijna dat hij er al was ... dat dat niet zo was bleek dan weer net zo snel. Op het moment dat Neo ongemerkt teveel onder druk werd gezet, kon hij nog van zich afhappen. Zo snel kon hij het met al zijn enthousiasme en goodwill nou ook weer niet.

Dat onbewust onder druk zetten gebeurde trouwens niet bij Bert Smallenbroek. Die hield afstand en liet Neo onder zijn leiding het tempo bepalen. Hij volgde daarin Neo, maar wel onder zijn voorwaarden. Ylona was degene die Neo in al haar enthousiasme onder druk zette. Waarop Neo dus hapte. Ylona gaf aan dat zij met haar asielbouvier Bo ook weleens gekozen had voor druk, en dat Bo daarop goed had gefunctioneerd. Hoe kwam dit dan?

Het antwoord was simpel: jij bent Neo zijn baas niet. Gunst ... Bert heeft een heel bewuste en planmatige aanpak op Neo losgelaten met als uitgangspunt: ik hoef geen vriendjes met jou te worden, ik moet er voor zorgen dat jij in algemene zin met iedereen kunt functioneren. Dus: ik volg jou, weliswaar onder mijn voorwaarden, maar ik zorg ervoor dat jij in algemene zin een normale hond kunt zijn.

Op enig moment meldde zich een familie die Neo heel graag wilde adopteren. Zij bleken ruime ervaring met herplaatshonden (ook een blonde boef) en herplaatstkatten te hebben. En waren niet van het type dat snel de pijp aan Maarten geeft. Perfect! Dat was allemaal al mooi, maar wat bijzonder was: zij bleken 'om de hoek' van de opvang te wonen .... En konden dus zo aansluiten in de training van Neo samen met Bert! Dat verzin je toch van tevoren niet ...

De eerste kennismaking verliep goed. Tijdens de eerste kennismaking waren alleen de volwassenen aanwezig. In de volgende ontmoetingen werd de dochter des huizes voorgesteld, en de andere hond des huizes. Dit gebeurde allemaal onder supervisie van Bert, wiens begeleiding enorm op prijs werd gesteld. Want in dit traject, met de mensen die wel zijn baasjes zijn (worden), kan Neo wel onder druk worden gezet ... op verzoek van Bert gebeurde dit ook. Dankzij zijn aanwezigheid kon de hapering in het gedrag hier en daar vakkundig de kop in worden gedrukt en kregen de nieuwe baasjes zelfvertrouwen. Een geweldig uitgangspunt voor de definitieve herplaatsing. Deze zal naar verwachting half mei gaan plaatsvinden.

Is Neo dan nog zo'n 'lastige' hond? Welnee, maar wel een met een, in dit geval, bekende geschiedenis. En die was niet brandschoon, qua gedrag. Dit hebben de nieuwe baasjes van Neo ook allemaal aangehoord, en gezien op video. Het maakt je misschien wat minder 'bleu' dan wanneer je een hond zonder al die info meer naar huis neemt.

De familie is enthousiast, wij zijn enthousiast over hen en Neo is ook helemaal blij met hen. Wat willen we nog meer?

'Mannelijke honden makkelijker voor de gek te houden'

AMSTERDAM - Mannelijke honden hebben minder oog voor hun omgeving dan vrouwtjeshonden en zijn daardoor gemakkelijker voor de gek te houden. Dat blijkt uit een onderzoek van Oostenrijkse wetenschappers.

© NU.nl / Heidi Duteweert

Als een mannelijke hond met een bal speelt die op een onverklaarbare manier groter of kleiner wordt, heeft het dier dat vaak nauwelijks door.

Vrouwelijke honden hebben een dergelijke verandering wel snel in de gaten. Mogelijk gebruiken teefjes hun ogen beter en vertrouwen reuen meer op hun neus. Dat meldt nieuwssite Sciencemag.com op basis van wetenschappelijk onderzoek aan de Universiteit van Wenen.

Tennisbal

De onderzoekers confronteerden 25 mannelijke en 25 vrouwelijke honden met een tennisbal die achter een scherm langs rolde. De wetenschappers verwisselden de tennisbal achter het scherm soms voor een bal met hetzelfde uiterlijk, maar een veel groter formaat.

Uit het onderzoek bleek dat teefjes daarna vaak langer naar bal keken. De reuen leken niet op te merken dat de bal van grootte was veranderd. Zij keken niet langer naar de nieuwe bal.

De resultaten van het experiment zijn gepubliceerd in het wetenschappelijk tijdschrift Biology Letters.

Jongen

"We waren erg verrast", verklaart hoofdonderzoeker Corsin Müller. De Oostenrijkse onderzoekers hebben geen verklaring voor het verschil in visuele capaciteiten tussen mannelijke en vrouwelijke honden.

Andere wetenschappers vermoeden dat teefjes meer op hun ogen vertrouwen dan reuen, omdat ze hun aandacht moeten richten op hun jongen die in de beginfase van hun leven allemaal nog min of meer dezelfde geur hebben.

© NU.nl/Dennis Rijnvis

Meldcode voor mishandeling dieren

29 april 2011 14:30

Dierenartsen hebben een nieuwe meldcode om dierenmishandeling sneller te herkennen en te voorkomen. De code wijst hen de weg naar instanties die kunnen adviseren of ingrijpen. Dat heeft de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (KNMvD) vrijdag laten weten.

Het vroeg opmerken van dierenmishandeling is niet alleen belangrijk voor de dieren, maar ook voor het opsporen van andere vormen van huiselijk geweld. Er is een duidelijke relatie tussen deze twee vormen van geweld. In de code staat dat van de dierenartsen actief ingrijpen wordt verwacht als het welzijn van dieren in het geding is.

Het ministerie van EL&I (Landbouw) heeft de KNMvD en de faculteit Diergeneeskunde gesteund in het ontwikkelen van de meldcode.

Bron: ANP

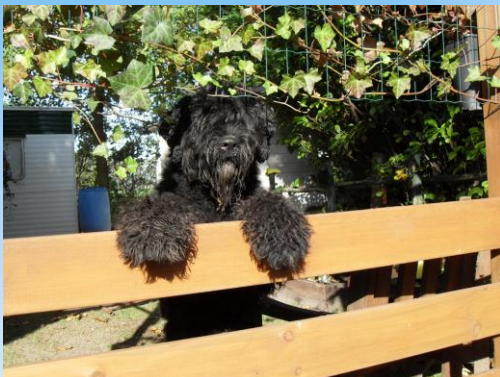
Hoe is het nu met .....

Zo door de maand heen komen er bij ons best wat berichtjes binnen over herplaatsers. Hoe het nu met ze gaat, wat de ervaringen van de baasjes zijn. De meesten zijn erg leuk en enthousiast. Soms zijn de berichten wat minder, omdat er toch werk aan de winkel is om de betreffende bouvier op het juiste spoor te krijgen. Van al deze berichten genieten wij toch ... omdat er hoe dan ook de betrokkenheid en wil uit spreekt om er samen met de nieuwe huisgenoot iets moois van te maken. Wij willen deze berichten, goed of minder goed, graag met onze lezers delen. Een blik achter de schermen van de afgeronde herplaatsingen!

Bora

Bora werd met heel veel pijn in het hart bij ons aangemeld ... ze wilden geen afscheid van haar nemen, maar veranderde persoonlijke omstandigheden maakten dat het toch moest. In het belang van Bora! We hoefden niet lang te zoeken ... de gegadigden meldden zich meteen na het verschijnen van Bora's oproep op onze site. Ze waren heel enthousiast en eigenlijk bang dat Bora al voorzien was. Nee hoor, jullie zijn de eersten. Anderen hebben niet eens de kans gehad, zo snel zijn jullie! De kennismaking was de volgende dag al ingepland en het was liefde op het eerste gezicht. Wat is dit snel gegaan! De voormalige eigenaren waren erg verdrietig, maar ongelooflijk blij dat Bora zo'n prachtig thuis had gevonden. Nou, wij ook!

Met Bora gaat het heel goed. Ze is al helemaal ingeburgerd, net of ze er altijd is geweest. Ze is hele dikke vriendjes geworden met alle andere honden uit de familie. Ze is laatst al een weekendje wezen logeren bij de dochter des huizes, zij heeft ook een bouvier en de 2 doen niets anders dan de hele dag spelen met elkaar.

*****

Max

Soms gebeurt het ook dat wij helemaal niet hoeven te bemiddelen, maar dat mensen zelf een geweldige bouvier vinden. Nou, geweldig toch? Als de bouvier maar een goed thuis krijgt, dan vinden wij alles helemaal prima. Toch melden deze mensen het vaak wel bij ons, omdat ze zo blij zijn met hun nieuwe boevenmaatje. Super, ook als de bemiddeling niet via ons is gelopen, horen wij toch graag hoe het gaat. Wat de ervaringen van de mensen zijn met een herplaatsbouvier. En of wij ze nog ergens mee kunnen helpen.

Zo ook in het geval van Pax die nu Max heet. De mensen meldden ons dat ze een geweldige bouvier in huis hadden, helemaal zelf opgespoord. Ook deze jongen moest noodgedwongen op zoek naar een ander thuis. En die heeft hij gevonden hoor! En waar we ook heel blij om zijn: dat de mensen nog steeds contact hebben met de vorige eigenaren. Super!

Noa

Noa kwam als lekker jong ding totaal onverwacht in het asiel terecht. Wij zagen haar, waren meteen verkocht en wisten ook direct waar dit madammeke een fantastisch nieuw thuis zou vinden ... alleen, of het asiel dat ook zou vinden .... Het stel in kwestie was al redelijk op leeftijd. En dan bedoelen we echt heel veel jaartjes meer dan 60. Maar: wij zagen het absoluut gebeuren. Niet alleen was het stel erg kwiek en ondernam heel veel met de bouvier, Noa zou voor hen ook zo'n grote toegevoegde waarde kunnen hebben na het verlies van hun vorige bouvier. Het gemis was enorm en er werd weinig meer ondernomen.

Het asiel hoorde het verhaal aan en ging mee in de optie voor deze mensen. De kennismaking volgde reuzesnel en Noa ging mee naar haar nieuwe huis. Na wat opstartprobleempjes (tja, het is echt toch wel een heel andere bouvier dan de vorige, je moet even helemaal opnieuw op elkaar ingespeeld raken) wordt er nu volop genoten van Noa. Noa is een enorme knuffelkont die bij nieuwe mensen wel even vreselijk de kat uit de boom kijkt. Ach, als dat alles is ... Er wordt weer lekker veel ondernomen samen met Noa, de sjeu is weer terug! En ... mocht het stel wat overkomen, wat niemand hoopt, dan is alles rondom Noa geregeld hoor! Die gaat heerlijk naar de dochter, mocht het ooit zo ver komen!

Mail 1

In het begin probeerde Noa weg te komen door de omheining, maar dat kwam ook omdat de hond van de burens haar uitdaagde. Nu hoor ik er niets meer van dat ze weg wil. Ik heb mijn ouders gisteren gesproken. Mijn moeder is heel gelukkig met de hond. Mijn vader iets minder. Noa hangt erg aan mijn moeder en andersom. Maar ze is wat schuw als er mensen komen. Dat vindt mijn vader niet zo leuk. Ook bij mijn zusje die haar wel eens uitlaat, dan gaat ze ook eerst weg. (BS heeft wat tips gegeven om dit te verbeteren) 's Avonds wil ze graag op schoot bij mijn beide ouders. En ze wil ook wel graag met een kluijfe spelen. Uit een vorig gesprek weet ik (Jantina) dat Noa al eens stiekem in bed is gekropen en dat mevrouw eerst schrok en dacht : wat is er toch met mijn man? Er wordt druk getraind met het niet meer trekken aan de lijn!

Mail 2

Noa is naar de kapper geweest. Mijn zoon heeft vandaag met haar gespeeld en dat ging goed. Het is geen hond die spontaan op je af komt. Maar mijn zoon was meteen wel vriendjes.

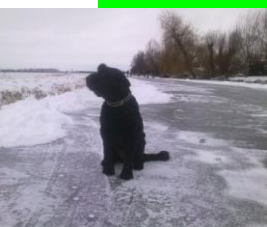

*****

Boef

Boef was een van een trio bouvierteefjes die door familieomstandigheden om moest zien naar een nieuwe mand en een nieuwe kans. Alledrie waren snel herplaatst, niet moeilijk, het zijn schatten van bouviërs!

Boef is echt een schat van een hond, ze is elke dag zo vrolijk!! en met de de kat is ook zo leuk dat zijn echt beste vriendjes, als Boef uitgelaten word loopt de kat mee, dus dat is erg grappig. Als wij naar ons werk gaan, dan haalt mijn vader Boef op en dan is ze bij me vader op zijn bedrijf en dat gaat ook erg goed. Iedereen is erg gek op haar daar. Met de bouvier van mijn ouders en Boef gaat het ook leuk onder elkaar, we gaan vaak met de twee honden naar het park en de hond van me ouders heeft Boef leren spelen met takken, want dat snapte zij nog niet echt. Ik heb echt nog nooit zo'n lieve hond mee gemaakt, ze is super. Ook kan ze praten, ze houdt uit het niets hele verhalen, dat is ook erg grappig. Ook is ze van de week voor de tweede keer hier naar de trimmer geweest, dat gaat ook prima, ze heeft een mooie vacht. Wel ga ik haar in mei later steriliseren, want ze is echt heel hevig loops. En ze heeft een knobbel bij een van de tepels. Voor de rest is er eigenlijk weinig te melden ze is echt de perfecte hond en wij zijn super blij dat zij bij ons mocht komen wonen.

Grietje

Grietje kwam zwanger overwaaien vanuit België naar Dierenopvang Koningen in Balkbrug. Dat ze zwanger was wist niemand, dus het was een grote verrassing toen madam samen met haar toenmalige partner een stel koters op de wereld zette. Grietje heeft vol verve de puppies opgevoed. Toen was het tijd om aan haarzelf te denken en dat deed ze. Grietje kreeg een prachtig thuis, met een geweldige baas en een fantastische nieuwe vriend, nadat ze, heel verstandig, er eerst voor had gezorgd dat ze noooooittt meer puppies zou krijgen!

En weer kregen we foto's van Grietje, die deze keer met Pasen aan het kamperen was aan de Oostzee. Jee, die Griet reist meer dan ik ...

Grietje was de ster van de camping! Ze vindt het geweldig om lange wandelingen op het strand te maken, maar dan moet het er wel gezellig aan toe gaan. Helaas houdt Grietje niet van zwemmen ... Het bezoek aan een vrouwelijke rasgenote was niet aan Grietje besteed en zeker niet het begin van de gehoopte levenslange vriendschap. Waarschijnlijk is het voor haar als allochtoon lastig om door de autochtonen geaccepteerd te worden ;-p! En Grietjes afspraak bij de kapper komt naderbij ... uit angst dat ik geen foto's meer zou maken heb ik de afspraak steeds uitgesteld ...

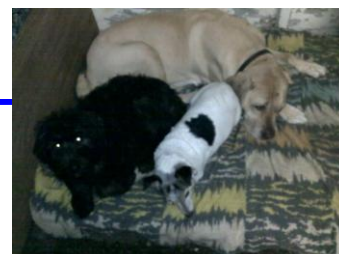
Basco

Basco is het dappere ventje, het enige reutje in het nest van Grietje. Hij is, net zoals zijn zusjes, op een fantastische plek terecht gekomen. Hij woont bij een stel dat nog andere honden heeft, waaronder een Jack Russel. Net voor het verschijnen van het Magazine kwam het bericht binnen dat Diba, de grote vriendin – Boerboel- van Basco, helaas ingeslapen moest worden ivm complicaties. Wij wensen de baasjes heel veel sterkte met het verlies van ook hun grote vriendin Diba!

Dank voor het magazine, weer leuk wat te horen. En dat het Grietje, de moeder van Basco en de andere pups ook goed gaat. Bas gaat echt heel erg goed, en dat zonder cursus. Gaat overal mee naar toe, speelt met iedereen, voetballen met de kleinkinderen van de burens. Houdt Diba de Boerboel van 12 in conditie, ongelooflijk. Willen jullie nogmaals bedanken, wat voor fijne boef (letterlijk) we eraan hebben. Ook loopt hij los mee, kijkt niet meer om voor hardlopers, fietsers enz. Maar ben nog wel elke dag met Bas bezig, als we nieuwe obstakels tegen komen. Binnenkort gaat hij voor het eerst mee op de koets, aangezien hij dol is op de paarden en ook daar speelt hij mee. 19 april voor het eerst naar de kapper. Ik zal ook wat foto's opsturen. Wens jullie veel succes en houd contact.

Wil nog effe laten weten dat Basco gister voor het eerst is mee geweest op de koets. Achterop toen we weg reden en in het bos eerst in de stap ernaast, leer hem achter de koets te blijven, dat ie niet in de wielen komt. Hij vond het geweldig. Hij was erg moe, de luiwammes lag vanmorgen om 0815 nog te pitten. Vraagje: wanneer mag een hond naast de fiets qua leeftijd? Raden jullie dat aan? Nam Diba wel eens mee. Aangezien wij veel met de honden doen en de conditie optimaal is. Misschien vindt Bas het ook leuk?

Red.: nou, dat denken wij ook! Wij hebben de baasjes een paar tips toegestuurd!

Bella

Boef werd bij ons aangemeld. Een grote nog jonge bouvierdame, die helaas een nieuw baasje moest zoeken omdat haar vrouwtje haar vanwege wat lichamelijk ongemak niet meer goed kon houden. Het was jammer dat er afscheid moest worden genomen, maar het zou voor het vrouwtje en Boef echt beter zijn.

Er kwam een heel leuke gegadigde, die heel blij was met Boef. De proefperiode met Boef verliep uitstekend. Zo goed, dat er wel ergens een addertje onder het gras zou moeten zitten, dacht ze. We vonden het miltje waarin ze aangaf dat het letterlijk zo *ongelooflijk* goed ging, heel aandoenlijk. Boef bleef en werd Bella.

Het gaat hier goed. We zitten in een goed ritme waarbij de honden het prima doen en dat is belangrijk. In de ochtend en middag gaan we lopen, steeds op andere plekken. Daarna wordt er gegeten. 's Avonds nog een klein rondje en dat sluiten we af met wat lekkers. Bella is een slimme, leerbare hond. Verder heeft ze ook eikenhouten oren en ze heeft plezier tijdens de wandelingen. Ze gaat achter stokken, ballen en dennenappels aan maar ook achter vogels, konijnen, eekhoorns en groot wild! Recent deed zich het volgende voor; Bella los, schiet het bos in, enkele ogenblikken later steekt er een hert voor mijn neus over, komende uit het stuk bos waar Bella in was gegaan. Gelukkig duurde het even voordat Bella weer opdook. Ze kwam in een rechte lijn mijn kant op. Ik dacht; wauw wat doet ze dat goed. En plots draait ze om, in dezelfde richting als het hert en weg was ze... Niet meer te zien of te horen. Na wat roep- en fluitwerk van mijn kant komt ze achter mij uit het bos en kon ik haar aanlijnen. Ze was bekaf en de wandeling was nog maar net begonnen. Laatst heb ik erg om haar gelachen...het had geregend en er stond water in de getrokken bandensporen. Bella rent er door, op en neer, met een geopende bek naar beneden gericht...hoe dol kun je zijn! Dat was een komisch gezicht. Bella is nu geschoren, ik kwam met een kam niet meer door haar vacht heen. En verder is ze wat voller geworden doordat ze meer spiermassa ontwikkelt heeft. Ik wil een cursus gaan volgen met Bella, zodat ik haar beter onder appel krijg. Misschien dat ik dit in groepsverband ga doen of zelf. Daar denk ik nog over.

*****

Floor

Floor werd door de baas des huizes bij ons aangemeld voor herplaatsing. Hoewel ze gek op Floor waren, ontbrak het aan tijd en ruimte om haar genoeg aandacht en beweging te geven. Dat leidde tot conflicten met de andere (kleine) hondjes in huis. We hadden direct iemand voor Floor op het oog. En dat bleek juist. De kennismaking volgde en Floor kon al snel verhuizen naar haar nieuwe baasje.

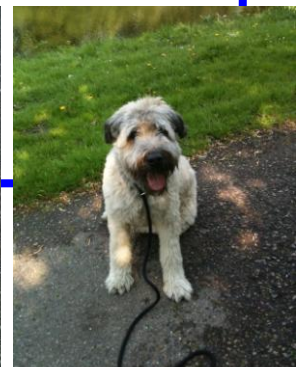
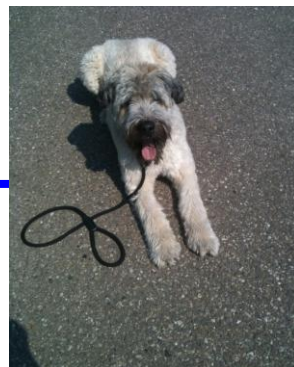
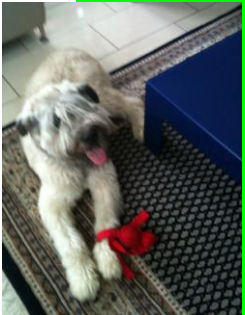
Het bleek al snel dat Floor niet heel veel gewend geweest was. Na de eerste aftastende fase begon Floor te puberen en niet zo'n klein beetje. Dat is volgens Bert een geweldig teken, want dan voelen honden zich veilig en beschermd genoeg om hun grenzen af te tasten, voor het nieuwe baasje was het soms te arren moede! Het meisje deed maar en rende maar en luisterde niet en ... pffffff ....

Ze had al eerder herplaatsers in huis genomen, maar die waren een stuk relaxter. Gelukkig begreep zij ook dat dit te maken had met de (niet-)opvoeding van Floor en dat maakte dat ze toch alle zeilen bij zette. Daarnaast had ze in haar kennissenkring de beschikking over een hondengedragstherapeut die haar goed kon helpen. Mooi! Deze man vertelde haar ook dat ze een wel heel erg grote pup in huis had gehaald!

We kennen allemaal de eikenhouten oren van de bouvier, en de lange periodes die soms nodig zijn volgens diezelfde bouviërs voordat ze bereid zijn het kwartje te laten vallen. Sommigen noemen het dom, ik ben er voor mezelf achter gekomen dat ze reuze slim zijn. Kijken of ze toch hun gelijk niet kunnen halen ... Als het kwartje dan valt ben je helemaal overdonderd door de snelheid waarmee de verandering wordt ingezet.

Zo ook het vrouwtje van Floor. Dacht ze het ene moment nog: dit komt nooit goed .... Het andere moment stond ze met open mond van verbazing te kijken naar een keurig en netjes opgevoede blonde bouvierdame die precies deed wat er van haar verwacht werd .... Gefeliciteerd, jullie zijn door naar de volgende ronde!!!

Er kwam op de valreep nog een berichtje:
Na 'n half jaar trainen is het nu mogelijk om Floor te laten zitten en liggen nabij water. Ze was niet rustig te krijgen zodra ze eenden zag. Zie hier het resultaat van onze inspanningen!

Jailhouse Rock in kwadraat

Sinds enige tijd hebben wij King bij ons op de site staan. King zit in het asiel in Den Bosch, waar hij al enige tijd verblijft. Hij is een korte periode herplaatst geweest maar na een klein bijtincident is hij weer terug gekomen. Dit lag hoogstwaarschijnlijk niet aan King overigens. 2 weken geleden meldden zich belangstellenden uit Enschede bij ons. Maar ze twijfelden heel erg. Ze waren van huis uit gewend om de hond 4 x per dag uit te laten en de vorige hond zat eigenlijk nooit alleen (hooguit met boodschappen doen). Deze hond is helaas overleden. Nu ging de vrouw des huizes halve dagen werken en ze vroegen zich af of het wel verantwoord was om dan een hond te nemen. Nou, gelukkig hebben we hun kunnen overtuigen dat met gewenning heel veel te bereiken is. Dus togen zij naar Den Bosch om kennis te maken met King. Die kennismaking is heel goed verlopen, maar King is niet meegegaan....nu zul je wel denken, waarom dan niet..... Nou, dat zal ik vertellen en ik vind het zo geweldig....King gaat de bak in ....letterlijk....hij gaat namelijk 8 weken lang de gevangenis in (overdag) om zijn basiscommando's bij te laten spijkeren. Hij wordt begeleid door een gevangene. Ook leren ze hem stil te staan tijdens de kam en borstelbeurt. Dit project wordt ondersteund door een gedragsdeskundige en we proberen in contact te komen met deze persoon. Ik hoop jullie in het volgende magazine meer te kunnen vertellen over project!

Ondertussen zijn de mensen uit Enschede al een paar keer op visite geweest bij King. Zo leuk.

Hier even weer een berichtje van ons.

We zijn tot nog toe nu drie keer bij King geweest, en we hebben er nog steeds alle vertrouwen in dat het onze hond moet zijn. De tweede keer dat we er waren zijn we er weer een heel stuk mee wezen wandelen en dat ging ook weer heel goed, hij is bij ons erg rustig en vindt eigenlijk alles wel goed van ons.

We hebben ook overal aan gezeten, tanden bekeken en aan de poten gevoeld enz enz maar hij vond het prima. Nu afgelopen zaterdag zijn we weer geweest en hij was zelfs blij ons te zien hij kwispelde uitbundig en sprong zelfs tegen me op, wat ie de eerste twee keer niet deed en dat was wel erg leuk. We hadden nu zoiets van hij begint ons misschien nu toch een beetje te herkennen. We hadden vorige week een keertje gebeld en te horen gekregen dat ie het in de gevangenis eigenlijk heel erg goed doet, met andere honden gaat helemaal goed en er waren daar verder geen problemen.

Alleen moesten ze ons ook wel vertellen dat ie toch ook een vrijwilligster had gebeten toen die met een balletje aan het gooien was en er nog een andere hond bij liep. Dit moeten we zeggen vinden we minder leuk dat ie weer heeft gebeten maar heeft ons vertrouwen in hem nog niet doen verminderen maar het is wel iets wat we in de gaten moeten blijven houden denk ik.

Heb nog wat fotos bij gevoegd, het is wel een hele mooie boef maar nog ontzettend mager. Hij had last van kennelstress en daardoor aan de diarree maar dat ging nu beter, nu maar hopen dat ie weer iets aan gaat komen.

Sophia Penning voor de Dierenvrijwilliger van het jaar 2011

De Koningin Sophia-Vereeniging tot Bescherming van Dieren is een dierenorganisatie die dierenleed bestrijdt sinds 1867. Elk jaar ontvangt een vrijwilliger van de Sophia Vereeniging een Sophia Penning. Daarbij wordt ook een bedrag van 2.500 euro overhandigd, te besteden aan de organisatie waar de betreffende vrijwilliger zich voor inzet. Ook Jantina en Ylona zijn aangemeld voor de Sophia Penning. Bij toekenning van de Sophia Penning zou dit bedrag worden besteed aan de Stichting Bouviersupporters ... het zou erg welkom zijn!

Gun je de Stichting Bouviersupporters de Sophia Penning en het bijbehorende, bijzonder welkome bedrag? Breng dan je stem uit via <http://www.sophia-vereeniging.nl/nl>. De aanmelding van de vrijwilligers kan tot 6 mei, daarna kan er gestemd worden.

Alvast hartelijk dank voor jullie stem!

Whisky en Scanner

Regelmatig krijgen wij heel leuke reacties van iemand die zelf in het verleden bouviërs heeft geadopteerd. Niet via ons, maar ze volgt de verhalen van ons met heel veel belangstelling en plezier. Wij kennen haar dus al wel een beetje. Onlangs stuurde ze weer een geweldig verhaal over haar wedervaren met herplaatsers. Wij vonden het erg mooi en hebben haar gevraagd of wij het in ons Magazine mochten plaatsen. Dat mocht. Bij deze het verhaal van Willeke.

Hallo allemaal! Ik zou nog steeds een foto'tje mailen van ons dynamische duo, bij deze. Omdat manden naar mijn mening véél te klein zijn heb ik maar een éénpersoonsbed gekocht, wordt helemaal goed bevonden, maar de "mensenbank" is eigenlijk nog dichter bij ons, dus bij het kopen van nieuwe stoelen hebben we deze ook maar aangehouden. Een beetje decadent naar mijn mening, een leren bank voor de boeven!

Na het overlijden van Gabber (zie schilderij op 1e foto) wilde ik uiteraard nóóit meer een boef, want wie zou dáár nu tegenop kunnen! Er moest wel weer een hond komen en na veel gezocht welk karakter, uiterlijk, aabaarheid enz. enz. bleef er maar één ras over: een bouvier! Via Marktplaats (toen kenden we de bouviërsupporters nog niet) een reutje van 2 jaar die op een flat zat met een werkend vrouwtje (scheidingsgeval) gevonden en meteen verliefd! Wij de boef (Whisky) "gered" en voorgenomen dat als hij over 3 jaar 5 zou worden een pup erbij zodat we gemiddeld iedere 5 jaar als we een overlijdens-klap zouden krijgen, toch nog een boef hadden om de klap op te vangen. Maar ja. moet je niet alvast 3 jaar van tevoren op Marktplaats kijken he.... Dus 3 maand later een teefje erbij, zij was wat druk.... Wat een flauwekul, ze was nog niet eens 2! Die mensen horen geen hond te hebben! Ze had een rare naam dus omgetoverd naar Scanner, dat paste goed bij haar en na een paar maand laten steriliseren, daardoor werd ze ook wat (iets) rustiger en wat dikker (leek wel een skeletje toen we haar kregen).

Nu, bijna 3 jaar later, zijn we nog dagelijks blij met onze reddingsacties, wij blij omdat we weer boeven hebben, en het goede gevoel dat ze het hier 10 x beter hebben dan waar ze vandaan komen. Een pup is leuk, die kun je ook naar je hand opvoeden, maar die tijd vliegt voorbij en weegt niet op tegen het "reddingsgevoel" van een volwassen hond!

Kennissen van ons hebben al een boef van de bouvierclub en dat gaat helemaal top! Zij belde me omdat hun oude boef was overleden en of ik niet iets wist, toen ben ik bij toeval op jullie site gekomen en sinds die tijd geniet ik van alle boeven verhalen. Ook zit ik vaak te kijken welke boef toch bij ons past, maar ja, we hebben een setje en daar blijft het bij!

Uiteraard als er één wegvalt zal er wel via jullie een nieuwe komen. Maar dat duurt hoop ik nog wel een paar jaar!

Willeke

Quinty, de Zeeuwse herintreder

Op deze plek vinden jullie normaalgesproken weer een leuk verhaal over het leven en de vorderingen van Quinty, de Zeeuwse herintreder. Deze verhalen worden vol enthousiasme geschreven door haar baasje Caroline. Helaas laat de gezondheid van Quinty op het moment wat te wensen over. Zij wordt onderzocht. Het grootste probleem is de jeuk en huidproblemen van Quinty. Daarbij kwamen nog wat andere dingen, waarschijnlijk een direct gevolg van de huidproblemen en allergie.

Caroline is nu samen met Quinty het traject ingegaan om uit te vinden wat er aan de hand is. Dat is nu het allerbelangrijkste. Dus: deze keer geen verhaal over Quinty de Zeeuwse herintreder. Wij hopen van ganser harte dat Caroline in het volgende Magazine kan vertellen wat Quinty mankeert en wat er aan gedaan kan worden!

Wij wensen Quinty en Caroline heel veel sterkte maar vooral: heel veel beterschap!!!

Getver!!!

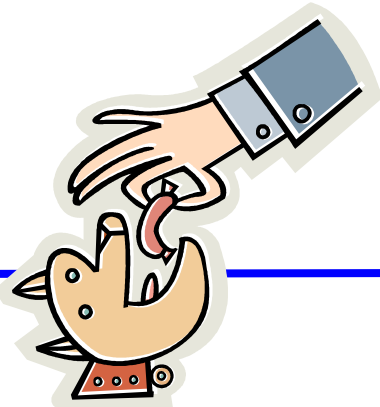
Poep, afval, kadavers: zet jouw hond hier ook maar al te graag zijn snuit in? Je kunt proberen om hem dit af te leren..... Snelrecept om je hond géén dingen van de grond te leren eten:

- Men neme twee hondenkoekjes (bv Frolic of iets anders wat je hond erg lekker vindt)
- Leg één koekje op de grond
- Houd de andere in je hand
- Zorg dat de hond niet te dicht bij het koekje op de grond kan komen, want als hij succes heeft en die opeet, ben je weer drie stappen terug in je training!
- Kijkt de hond naar het lekkers op de grond, of wil hij er naartoe? Zeg dan één keer rustig 'nee'. Dek het koekje op de grond vervolgens eventueel met je voet af, zodat de hond er niet bij kan.
- Wacht tot de hond met zijn neus van het koekje weggaat (kan even duren voordat hij zijn pogingen het lekkers te pakken opgeeft, wacht desnoods rustig een paar minuten) of naar jou kijkt. Beloon hem dan meteen met je stem en geef hem het koekje dat je in je hand hebt.
- Nooit het koekje van de grond laten eten. Pak die weer weg. Je wilt immers je hond leren dat hij niet zomaar iets van de grond pakt!

Drie keer tot vijf keer doen en je hond heeft het door. Regelmatig blijven oefenen! Bijvoorbeeld een keer per dag of een paar keer per week.

Nu de praktijk: komt je hond buiten iets lekkers/vies op de grond tegen? Grote kans dat hij nu eerst naar jou kijkt voordat hij dat lekkers/vies gaat proberen te pakken. Beloon hem daarvoor uitbundig met je stem en iets lekkers. Moraal van dit verhaal: bij de baas is gewoon veel meer lekkers te scoren dan op de grond!

Succes !!!!!

Achter de schermen

Een flink aantal activiteiten van de Bouvierversupporters haalt de site niet eens. Dat is een van de redenen waarom wij hebben besloten een Twitteraccount aan te maken, zodat we in steno snel kunnen melden waar we mee bezig zijn. Om dan in het Magazine, op de site of het forum hier iets uitgebreider op in te gaan. In 'Achter de schermen' geven we meer informatie over onze activiteiten in de afgelopen maand.

Zoals we in het voorwoord al zeiden: we hebben stiekem een beetje vrijaf genomen in de afgelopen maand. Kon ook, want het was relatief rustig. De meeste mensen genoten inmiddels van het Paasweekend, de voorjaarsvakantie en de Koninginnedag. Eindelijk wat tijd voor onszelf en de honden. Dat betekent dat in en rondom het huis ook weer eens wat gebeurd is en dat is, moeten we heel eerlijk zeggen, toch ook wel even lekker. We kunnen opgeruimd verder!

Natuurlijk zijn we ook bezig geweest met de Stichting Bouvierversupporters ... wat dacht je? We hebben weer heel wat mensen kunnen begeleiden bij de wel of niet herplaatsing van hun geliefde bouviermaatje. In een aantal gevallen resulteerde dit toch in een niet-herplaatsing! In een van die gevallen ging het helaas om de keuze om de bouvier in kwestie te laten inslapen. Maar dat was wel een heel reële en verstandige keuze. De bouvier in kwestie was inmiddels over de 10 jaar oud. Kon weinig meer hebben en niemand van ons verwachtte dat hij een grote verandering als een verhuizing nog zou kunnen verwerken. Dat is sneu, maar voor de bouvier in kwestie is het echt het beste wat er kan gebeuren.

Er was ook nog een akkefietje met een jonge, prachtige bouvierreu die door 'een zeer bouvierervaren en kundige' meneer werd geadopteerd. De volgende dag werd deze bouvier bij zijn vorige baasjes zo'n beetje 'over de heg gesmeten' want .... Die hond was niet zindelijk terwijl hem dat wel was beloofd en hij had zijn hele huiskamer in 1 minuut gesloopt. Welja. A) het is een (jonge) reu dus die zal heus wel wat gemarkeerd hebben maar dat is wat anders dan niet zindelijk zijn; b) een hele huiskamer in 1 minuut? Da's best knap. Ja, serieus, hij was maar 1 minuut weggeweest. Kom op zeg. Het beestje was nauwelijks een dag bij hem geweest en kennelijk dus al geruime tijd alleen in een vreemd huis in een vreemde omgeving door een vreemde baas alleen gelaten. Hoewel we de manier waarop de bouvier terugkwam niet echt konden waarderen, waren we wel erg blij dat hij teruggebracht was. Je moet er toch niet aan denken dat de bouvier daar had moeten blijven ... de zeer bouvierervaren en kundige meneer staat bij ons tabje 'nooit meer bemiddelen!'.

Aangezien de training van Neo voor ons en Bert Smallenbroek ook een geheel nieuw traject is, zijn we hier achter de schermen ook best druk mee. Je hebt te maken met de oude baasjes, de nieuwe baasjes, de opvang en de verzorgers. Het is mooi om te zien hoe zo'n groep mensen en gelegenheden zich in zo'n traject ontwikkelt. En om te ervaren dat je soms even aan de bak moet om dingen recht te zetten. De oude eigenaren vonden ons verhaal over Neo best confronterend. Ja, dat was het ook. Wij hebben hen gesproken en uitgelegd waarom we de feiten toch zo hebben weer gegeven. Niet om te slaan, maar om te leren. Dat werd gelukkig begrepen en daar zijn wij erg blij om. Ze hebben het beste met Neo voor, zoals blijkt uit hun medewerking om Neo deze kans te geven. We vinden het erg belangrijk om hen 'erbij' te houden, zodat ook zij weten hoe het met Neo gaat en waar hij terecht komt. En of hij gelukkig is! Het is tenslotte ook hun hond!

Er kwam dus ook een verzoek voor een 'custom-behaving dog'. Wij verzinnen deze uitdrukking ter plekke, maar het dekt de lading wel. Deze herplaatsbouvier krijgt een prachtig leven in een prachtige situatie, maar daarvoor moet hij wel wat terugdoen. Klinkt als een voorwaarde, dat is het ook, maar voor de bouvier in kwestie is het een prachtige, dankbare klus. Het mooie is dat in dit geval vele aspecten van de bouvier samenkomen, zoals zowel de NBC en de Stichting Bouvierversupporters het graag zien: een herplaatsbouvier die noodgedwongen op zoek moet naar een nieuw thuis, en die voor zijn nieuwe baasjes gaat functioneren als gewaardeerde huishond met een speciale taak.

Amen.

Jantina en Ylona

De mooiste wandelroutes voor jou en je hond

In Nederland zijn prachtige wandelroutes waar ook de hond heerlijk kan ravotten en rennen. Bossen, duinen, heuvels en waterland: het is weer eens wat anders dan de verplichte wandeling in het parkje in de buurt! Het is in Nederland lang niet overal toegestaan om je hond los te laten lopen. Veel boswachterijen hanteren de stelregel 'Uw hond is welkom, maar aan de lijn'. De reden hiervoor is dat andere dieren, zoals broedende vogels, konijnen en reeën gestoord kunnen worden door loslopende honden. Staatsbosbeheer heeft echter in veel van haar boswachterijen een terrein aangewezen waar de hond mag loslopen en zich helemaal kan uitleven. Deze gebieden zijn de zogeheten 'honden-losloop-gebieden'. Let er dus goed op waar de hond los mag en waar niet.

Uitgestrekte bossen

De landgoederen in de omgeving van Oosterbeek in de provincie Gelderland hebben uitgestrekte bossen waar het heerlijk wandelen is. De Wolfhezer bossen tellen vele beken die ooit heel waterrijk waren, maar nu veelal leegstaan. Het water gebruikte men vroeger bijvoorbeeld om molens aan te drijven en als drinkwater voor schapen. Via de Bilderbergse bossen, waar in september 1944 hard werd gevochten met de Duitse bezetter, kun je terugkeren naar Oosterbeek. Wil je echter een stevige wandeling maken, dan kun je je wandeling in zuidelijke richting verlengen richting de Neder-Rijn. Daar heb je een uniek uitzicht over het rivierlandschap.

Hunebedden

Gemengde bossen, heideveldjes en jeneverbessenstruwelen: wandelen in boswachterij Sleenerzand is echt een gevarieerd uitje. Dit gebied is gelegen vlakbij de weg Emmen-Drachten en het leuke is dat de hond hier overal lekker mag loslopen, maar wel onder appèl. Dit betekent dat ,als je de hond roept, hij dan ook direct moet komen. Voor een goed opgevoede hond mag dit geen probleem zijn. Je komt hier allerlei interessante zaken tegen, waaronder drie grafheuvels uit een ver verleden.

Stuifzandgebied

Rondom het Brabantse dorp Kaatsheuvel is het prachtig wandelen. Het plaatsje is gelegen aan de rand van de Loonse en Drunense Duinen, een uniek stuifzandgebied van circa 3400 hectare met zandduinen en uitgestrekte bossen. Het zand in de 'Brabantse Sahara' stuift nog steeds, waardoor het terrein al eeuwenlang verandert. Aan het begin van deze eeuw dreigden hele dorpen door de zandverstuivingen te verdwijnen. Daarom heeft Staatsbosbeheer er dennenbossen geplant. Vanuit Kaatsheuvel kun je met de hond de bossen in. Je passeert dan het bekende sprookjespark De Efteling. De middellange wandeling van drie kilometer door het bos leidt je langs kleine bosjes eiken, berken en dennen. Er leven hier allerlei vogelsoorten, van de nachtegaal en de boompieper tot de boomleeuwrik en de blauwborst.

Dansende bomen

Het is een van de oudste gebieden van Staatsbosbeheer: het Speulder- en Sprielderbos, tussen Putten, Garderen en Ermelo. Lopend over de zandpaden kun je genieten van het zogenaamde 'Bos van de dansende bomen'. Voor de hond is dit ook een heerlijk uitje, want in dit gebied tref je verschillende stukken bos aan waar de hond ongestoord achter stokken aan kan rennen en tussen de bomen kan snuffelen.

Vochtige heidevelden

Vlakbij Hoogeveen vind je het Dwingelderveld. Tegenwoordig is dit officieel een Nationaal Park, dat beheerd wordt door Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer. Hier komen zelfs nog adders voor. Op de vochtige heidevelden groeien zeldzame planten als de klokjesgentiaan. Als je het Drentepad volgt, kom je uit bij Ruinen. Daar kom je langs de schaapskooi en het bezoekerscentrum. In de lente een prachtig gebied, waar je veel verschillende stukjes natuur kunt bekijken. Ook voor de hond zal het een gevarieerde wandeling zijn.

Hondenstrand

Wil je eens de stilte horen, dan moet je het Lauwersmeergebied bezoeken. Rond het Lauwersmeer in Lauwersoog - tussen Dokkum en Zoutkamp - ligt een uniek gebied dat prachtig is door zijn weidsheid. Voor rust en ontspanning is dit een heerlijk uitje. Op de meeste plekken mag de hond meewandelen, maar wel aan de riem. Wil je hem even los laten rennen, dan kan dat in de speciale honden-los-gebieden, waaronder het 'hondenstrand'. Op borden staat precies aangegeven waar de hond wel of niet aangelijnd moet worden.

Schitterende panorama's

In het Overijsselse stadje Nijverdal kun je een bezoekje brengen aan de Holterberg, die in het zuidelijk deel van boswachterij de Sallandse Heuvelrug ligt en bekend is om zijn uitgestrekte heidevelden en schitterende panorama's. De heide die je doorkruist, is het broedgebied van de korhoen. Om deze vogel te beschermen heeft Staatsbosbeheer het leefgebied van de korhoen, waaronder een gedeelte heide-oppervlak, de laatste jaren sterk uitgebreid. Wel even opletten dus waar je wel en niet met de hond mag wandelen. Je zult genieten van een tochtje langs landgoed De Noetselerberg. Je moet soms flink klimmen, maar er zijn goed begaanbare zandpaden.

Kasteel en bos

Een romantisch gebied in de provincie Limburg vind je rondom Sittard. Neem eens een kijkje bij Kasteel Limbricht. Vanaf daar kun je een wandeltocht maken door het Limbrichterbos, een van de drie natuurgebieden van de Vereniging Natuurmonumenten. Vervolgens wandel je over het smalste stukje grondgebied van Nederland, met rechts Duitsland en links België. Je komt daarna door twee natuurgebieden waar bos afgewisseld wordt met kleine perceeltjes grasland: 't Hout en het IJzerenbos. Dit landelijk gelegen en bosrijke gebied rondom het plaatsje Susteren wordt ook wel de toegangspoort tot Zuid-Limburg genoemd. Reken op een stevige wandeling!

Op een eiland

Het is heerlijk om af en toe eens een frisse neus te gaan halen op een van de Waddeneilanden. Op Vlieland, waar de auto taboe is, is de hond welkom. Rond het dorpje Oost-Vlieland is het uitstekend wandelen. Langs de gehele route 'Aanpoten' mag je hond loslopen, dat is dus genieten geblazen! Je zult tijdens deze wandeling op allerlei mooie uitzichtpunten terechtkomen. Vanaf die plekken kijk je over de bossen en zie je de Noordzee, de Waddenzee en zelfs Terschelling.

Wilde fruitbomen

Ook in Flevoland hoeven hondeneigenaren zich niet te vervelen. Het natuurgebied Kromslootpark is een toepasselijke naam voor een prachtig stukje natuur bij Almere. Je kunt lekker wandelen in het Vroege Vogelbos. Hier groeien wilde fruitbomen, waarvan je mag plukken. In het Kromslootpark zie je tussen het rietmoeras enkele weilanden met halfwilde pony's. Het Flevopad voert samen met spoorlijn en snelweg over de Hollandse Brug. Wees voorzichtig op de paden in de zomermaanden: die kunnen dan door plantengroei zijn overwoekerd.

Noordwijk-Katwijk

Van het laatste strandpaviljoen in Noordwijk tot het eerste strandpaviljoen mag je hond het hele jaar door los.

Haaksbergen

Aangezien ik zelf natuurlijk uit deze prachtige omgeving kom mag ik deze tip niet overslaan. Haaksbergen heeft namelijk het grootste wandel- en fiets gebied van Nederland. Er zijn diverse mogelijkheden. Bekijk waterpark Lankheet. Ga naar het Haaksbergse veen. Natuurgebied Het Waarveld is prachtig. Kortom mogelijkheden genoeg in de Ster van Twente.

Veel wandelplezier!!!

Picknick

Ik heb al eens een stuk geschreven over het feit dat ik met mijn honden dingen onderneem, die anderen met hun kinderen doen. Ik geef het eerlijk toe. Ik ga dan niet naar zwembaden en pretparken maar naar dingen die mijn honden leuk vinden. Als zij genieten, geniet ik. Het is waar. Met dit gegeven in het achterhoofd besloot ik op 2^e paasdag mijn jongens eens mee te nemen op een gezellige picknick. Ik had de hele dag best lopen buffelen (opruimen, plankjes ophangen, nestkastjes bouwen) en geen zin om te koken. Ik had er echt zin in, lekker een patatje knallen en de jongens lekker buiten spelen. Het liep iets anders.

De eerste patatkar die ik dacht te weten (ik ben inderdaad geen reguliere patatknaller) bleek alleen ijsjes te verkopen. Verdorie. Ik ben verder gereden. Kwam langs de snackcorner waar iedereen met de benen uit hing. Echt geen zin om daar te gaan staan wachten ... Verder gereden, even verderop het 'centrum' van een dorp ingereden in de hoop op een rustige snackbar. Vergeefs. Wel een Griekse grillroom. Ach dacht ik, ook goed. Het was in ieder geval niet zo druk als bij de patatbakkers. Autootje geparkeerd en eten besteld. Er waren zo'n drie man voor me. De Griekse uitbater zweette als een rund. Hij had personeel in dienst (twee jonge meiden), maar die stonden alleen maar te wachten tot het eten klaar was, deden het dan in een plastic tasje en rekenden af. Alles daarvoor deed de man zelf, en per plate. De drie mensen die voor me waren hadden voor de hele familie besteld en alles werd dus stuk voor stuk klaar gemaakt. Ai, dit kon even gaan duren ... en dat deed het ook. Ik was er om 19 uur en om 20 uur had ik mijn eten ... en ik had een honger ... Ondertussen reden alle puberjongens uit het dorp met (misschien ook wel zonder) een rijbewijs voor het terras daar langs met kleine autootjes en een enorme knalpot. Ze hingen half uit het raam en hielden met een arm buiten een potje bier vast. Enorm stoer. Ik begreep eerst niet waarom dit gebeurde, totdat ik door had dat het met de beide meisjes van de grillroom te maken had.

Toen ik eindelijk mijn eten had samen met de oprechte excuses van de grillroomeigenaar (ik kan erg vervelend zijn als mijn geduld op is ....) ging ik naar de plek die ik bedacht had als picknickplaats. Mooi de ruimte voor de jochies om te spelen, niks om in de gaten te houden en een watertje waar ze verkoeling konden zoeken. Blijfant! Toen ik er aan kwam was er iemand met zo'n wagentje met paard er voor aan het rondrijden. De eikel ... ik was erg boos op hem omdat hij verzonnen had daar met zijn paard en wagen te gaan rijden. Afijn, het was niet anders. Mijn hondjes loslaten op een terrein waar een paard lollig aan het rennen is, is geen goed plan. Verderop was nog zo'n stuk, dus daar de hele zoi uitgeladen. Ik zat amper op de grond, laadde het eten uit, of opa Bor liet een enorm stuk kwijl vallen in mijn juist geopende bak knoflooksaus. Die heb ik dus maar weer dicht gedaan en weggezet. En ik ben echt fan van knoflooksaus!

Ik was niet echt vrolijk meer deze Pasen. Ik opende de bak waarin mijn Gyros en zo zat. Het zag er net zo vet uit als het voorhoofd van de man die het gemaakt had ... brrrr ... Maar ja, je hebt honger hè. Dus: ik nam een paar happen en wonderbaarlijk genoeg viel het best mee. Maar: vet was het wel. Ondertussen zat Tys pal voor me met zijn bal. Hij wilde erg graag spelen. Opvoedkundig geheel verantwoord negeerde ik deze uitnodiging tot het moment dat ik zou gaan bepalen dat we met de bal zouden gaan spelen. De bal in kwestie gaat trouwens al een tijdje mee en is in menig hondenbek vastgehouden, heeft in elke strontsloot gelegen en in de pas bemeste weilanden. Terwijl ik Tys dus opvoedkundig verantwoord negeerde door de andere kant op te kijken, hoorde en voelde ik opeens een heel vette klap. Ik keek voor me en zag dat Tys die ongelooflijk gore, aangevreten bal middenin mijn bak Gyros neergegooid had. Spelen! Mijn laatste restje goede zin hing per direct in de paasboom en helemaal chagrijnig pakte ik de hele zoi in en wilde naar huis. De hondjes wilden nog graag spelen. Ik maakte ze heel duidelijk dat dat er niet meer in zat. Voor iedereen duidelijk behalve voor Syb die desondanks alle leuk nog even goed wilde afsluiten en dat deed hij ook. Even verderop zat een enorme strontsloot waar hij al een keer eerder in gedoken was. Die was ik vergeten maar mijn Sybje gelukkig niet. Met veel enthousiasme stortte het rotjong zich in de strontsloot. Gelukkig kon ik de rest nog net op tijd de auto in dirigeren ...

Bij de sloot aangekomen leek het alsof de zijkanten zo stijl waren dat Syb er niet uit kon komen. Ik was al druk bezig met een reddingsactie, toen ik merkte dat Syb erg lollig met de bal aan het spelen was ipv te proberen uit de sloot te komen. Me enorm belazerd voelend keerde ik me om, stapte in de auto en reed een eindje weg. Syb was verrassend snel uit de sloot. Ik heb hem met fikse tegenzin in de auto gelaten. Hij stonk! Thuis aangekomen heb ik de heren met de rest van de gyros de tuin ingeflikkerd, een ei voor mezelf gebakken en een fles wijn leeggezopen. Voorlopig doe ik niet meer aan picknicken .....

Overpeinzingen

Soms denk je dat je na alle ervaring die je in de loop der tijd hebt opgedaan, niet gauw meer voor verrassingen komt te staan. Dat je mensen nu toch wel een beetje in kunt schatten. En: over het algemeen is dat ook zo. Toch worden we soms ook nog ernstig verrast. In goede zin, maar ook in negatieve zin.

Zoals bij de jonge bouvierreu die door een man werd geadopteerd die wij zeer hoog achtten. Er was ook een enorme klik van de bouvier in kwestie naar hem toe. Mooi, precies zoals we verwacht hadden. Een dag later gooide deze zelfde meneer deze zelfde bouvier min of meer weer over de schutting bij de vorige eigenaren. Die hij vervolgens volkomen verbouwereerd achterliet ...

Dat zijn dingen waar wij ons een hoedje van schrikken. Gelukkig hebben wij dit nog nooit eerder meegemaakt en hee, misschien moet je dit soort dingen ook wel meemaken om nog meer ervaring op te doen. Je zit er niet op te wachten maar dit soort dingen gebeurt ...

Of in het geval dat mensen heel gelukkig een bouvier uit het asiel hebben gehaald. En dan worden we twee dagen later gebeld door datzelfde asiel dat de mensen de bouvier terugbrengen 'want hij bevalt niet' en we willen ons geld terug en zo niet, dan verkoop ik hem via Marktplaats ... allemachtig! Hoe kan dat nou? Dan gaan we bellen en blijkt dat de mensen in kwestie ietwat overrompeld waren door bepaald gedrag dat ze van hun vorige boef absoluut niet kenden. Nee, maar dit is een andere boef! En met wat hulp komen we er wel! Dat zagen zij, na enige afkoeling, ook zo in en de hulp werd dankbaar aanvaard. Nu is alles pais en vree.

Wat we leren is dat in heel veel gevallen de soep niet zo heet wordt gegeten als hij wordt opgediend. Vaak als we met heftige reacties te maken krijgen, heeft dat te maken met een stuk onmacht. En vaak ook met onverwerkt verdriet rondom het afscheid van de vorige bouvier. De nieuwe bouvier is, ondanks dat hij of zij een bouvier is, een compleet andere hond met vaak heel ander gedrag. Ook omdat hij of zij een andere geschiedenis heeft.

Soms zit je middenin het proces van bemiddeling. En wordt volledig uit het niets opeens de beslissing genomen om de bouvier toch niet af te staan. Dan sta je even met je oren te klapperen. Maar: we leggen ons heel snel bij die beslissing neer. Want het uitgangspunt is dat de baasjes een goed gevoel moeten hebben! Het is hun hond, die vaak al jaren bij ze woont. Wij kunnen ons ook wel voorstellen dat het moeilijk moet zijn daar afscheid van te nemen. En dat dan gaandeweg blijkt dat er andere oplossingen mogelijk zijn.

Hadden die andere oplossingen dan niet eerder bedacht kunnen worden? Nou, misschien wel. Maar als het afscheid er aan zit te komen, wordt opeens met de letterlijke moed der wanhoop gestreden voor andere oplossingen. Kwetsbaarheid die eerder niet getoond kon worden, wordt in het zicht van de eindstreep bitter noodzakelijk om je geliefde huisgenoot bij je te kunnen houden. Dan doet het er niet meer toe dat je om hulp moet vragen.

Ondanks dat we soms best werk hebben gehad aan de bemiddeling die plotseling wordt stopgezet, vinden wij dit toch mooie ontwikkelingen. Soms zijn deze processen ook nodig om dingen tot stand te krijgen, die anders niet tot stand waren gekomen. Wie zijn wij om niet te willen dat een bouvier in zijn eigen vertrouwde omgeving kan blijven? Dat is toch het mooiste wat we kunnen bereiken?

Afijn, bemiddeling. Soms denken we dat we het met twee vingers in de neus kunnen met alle kennis en ervaring die we nu hebben. Vergeet het maar. Soms vraagt het echt om een enorme flexibiliteit, voorstellings- en aanpassingsvermogen. En het allerbelangrijkste: het vermogen om niet te oordelen. Wat er ook gebeurt.

ASIELHOND VAN DE MAAND

Deze keer hebben we gekozen voor Baldo, een overenthousiaste 4-jarige reu die op zoek is naar een sportieve, actieve baas.

Baldo is een reu van ongeveer 4 jaar. Hij is als zwerver in het asiel terecht gekomen. Baldo is een erg enthousiaste hond met veel energie. Hij is tamelijk dominant naar andere reuen toe. Naar teven zal waarschijnlijk wel goed gaan.

Hij kent de basiscommando's maar is wel lomp en overenthousiast (zoals een bouvier betaamt).

Als je hem bv een riem om wilt doen dan wil hij zelf de riem ook pakken en heeft dan wel eens per ongeluk een hand te pakken oooooopppsss foutje..... Met kleine kinderen is Baldo dus ook niet geschikt!

Baldo is heel sociaal naar mensen toe. Hij gedraagt zich keurig bij de trimsalon.

Kortom Baldo zoekt dus sportieve baasjes die veel met hem ondernemen zodat meneer zijn energie kwijt kan. Hardlopen, fietsen etc.... niets is hem te gek.

Wie wil de baas van enthousiaste, energieke Baldo worden??

Meld je snel: bouviersupporters@hotmail.nl.

Of nog beter: neem contact op met het asiel:

Dierenasiel Breda en omstreken
Oude Baan 60
4825 BL Breda
Tel.: 076-5712712
E-mail: asiel@dierenopvangbreda.nl

Openingstijden: ma-za: 11:00-16:00

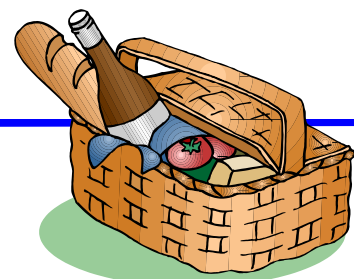
OPROEP

Wij gaan op zondag 26 juni een midzomerse Boevenbijeenkomst organiseren. Positief ingesteld als wij zijn, verwachten wij dan superweer. De gemiddelde bouvier ligt dan liever met zijn gat in het water dan een enorme wandeling te maken, dus hebben wij bedacht dat wij een gezellige picknick gaan organiseren in de buurt van een watertje waar onze boeffies naar hartenlust kunnen zwemmen en donderjagen. En, zoals het hoort, goed vies, voldaan en vermoeid de terugweg naar huis kunnen aanvaarden, waarbij de auto niet gespaard wordt. Zoals het hoort!

Nu hebben wij wel wat locaties op het oog, maar of het nou de meest perfecte zijn ... onze oproep is dan ook of een van onze lezers een perfecte locatie weet, met een weilandje ergens aan het water, waar de boeven ook van harte welkom zijn!

Wij verheugen ons op jullie tips ... die mag je sturen naar: bouviersupporters@hotmail.nl ovv 'Locatie Midzomer Picknick'.

Wij zijn reuze benieuwd en nu al dankbaar voor de tips!!!!

Wil je meeschrijven voor het online bouviersupporters magazine?? Leuk!!!

Heb je tips, wetenswaardigheden, evenementen die je onder de aandacht wilt brengen?

Wil je, net als nog een aantal anderen, naast meeleven, meelezen, misschien zelfs meeschrijven, ook een meer actieve invulling geven aan de herplaats- en asielbouviërs?

**MELD JE AAN VIA
BOUVIERSUPPORTERS@HOTMAIL.NL**

- De Stichting Bouviërsupporters werkt samen met*
- ✓ Vrijwilligers!!!!*
  - ✓ Nederlandse Bouvier Club*
  - ✓ Bouvierpagina*
  - ✓ Bouvier in Not*
  - ✓ Interessengemeinschaft Bouvier des Flandres*
  - ✓ Bert Smallenbroek (Kynologie Kolham)*
  - ✓ Anoeck Schipper (Dierenkliniek De Watermolen, Haaksbergen)*
  - ✓ Diverse dierenasiels*

*Wil je het goede werk voor de bouviërs en hun baasjes financieel ondersteunen?
Dat kan!*

Rabobank Haaksbergen,
bankrekeningnummer 16.04.49.286
t.n.v. Stichting Bouviërsupporters